

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	8208204774
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8208204774.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávneného CASH+, s.r.o., so sídlom Moldavská 8, 040 01 Košice, IČO: 36 175 951, zast. advokátom JUDr. Jurajom Špirkom, so sídlom kancelárie Nerudova 6, 040 01 Košice, proti povinným 1/ M. L., nar. X. A. XXXX, 2/ Z. L., nar. X. A. XXXX, obidvaja bytom X. XX, XXX XX T., o vymoženie 9.574,48 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/472/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/26/2017-112 z 24. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

II. Povinným v 1. a 2. rade náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 3CoE/26/2017-112 z 24. októbra 2017, podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako vecne správne potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov č. k. 3Er/472/2008-93 z 18. januára 2017, ktorým v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/, § 243f zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil exekúciu pre vymoženie sumy 9.574,48 eura s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V č. k. 1Zm/540/2007-15 z 13. februára 2008, právoplatného a vykonateľného 4. marca 2008. Exekučný súd tak rozhodol s odôvodnením, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, bez prihliadnutia na podmienky uvedené v § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku.

2. Proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Poukázaním na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Oboer/5/2017 a

3Oboer/1/2017 vyslovil názor o procesnej prípustnosti dovolania v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 a dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu, rovnako uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ustanovení § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

8. V posudzovanej veci je dovolaním oprávneného (v ďalšom texte tiež len „dovolateľ“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 3CoE/26/2017-112 z 24. októbra 2017, a teda vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z., ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného zo dňa 18. januára 2018 bolo prvoinštančnému súdu doručené dňa 23. januára 2018 (pečiatka Okresného súdu Bardejov na č. l. 116 spisu).

9. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. decembra 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. decembra 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. januára 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 4. decembra 2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. apríla 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. júla 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. augusta 2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. novembra 2018.

10. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané (24. októbra 2017) a dovolacie konanie bolo začaté (23. januára 2018) až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku (1. apríla 2017), ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Vo vzťahu k rozhodnutiam najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/5/2017 z 27. júna 2017 a 3Oboer/1/2017 z 28. septembra 2017, ktorými oprávnený dôvodí vo svojom dovolaní ohľadne jeho prípustnosti, dovolací súd upriamuje pozornosť dovolateľa na tú skutočnosť, že v konaní vedenom pod

sp. zn. 3Oboer/1/2017 bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané 22. augusta 2016 a dovolanie proti nemu podal (tiež) oprávnený dňa 7. novembra 2016; obdobne v konaní vedenom pod sp. zn. 3Oboer/5/2017 bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané 16. augusta 2016 a dovolanie proti nemu bolo podané 25. novembra 2016, a teda v obidvoch konaniach sa tak stalo ešte pred účinnosťou ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku. Zároveň, v tom čase bolo účinné aj ustanovenie § 9a Exekučného poriadku, ktorým (popri ďalších) najvyšší súd dôvodil v dovolateľom označených uzneseniach, prijímúc záver o prípustnosti dovolania v tam posudzovaných prípadoch.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a povinným v 1. a 2. rade, ktorí boli v dovolacom konaní úspešní, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im v dovolacom konaní podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Najvyšší súd tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 72/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.